

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гзз 148/04
18.05.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер-Личеноски, Љубице Милутиновић, Виде Петровић-Шкери и Неде Антонић, чланова већа, у парници тужиоца А. Х. из ..., чији је пуномоћник адвокат Е. К., против тужене Републике Србије - МУП РС - СУП ..., коју заступа Републички јавни правобранилац, ради чинидбе, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва Гт. И. број 2568/04 од 2.11.2004. године, подигнутом против пресуде Окружног суда у Врању Гж. 1482/04 од 15.7.2004. године, у седници већа одржаној дана 18.5.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва Гт. И. број 2568/04 од 2.11.2004. године, па се УКИДАЈУ пресуда Окружног суда у Врању Гж. 1482/04 од 15.7.2004. године и пресуда Општинског суда у Прешеву П. 42/04 од 16.6.2004. године и предмет враћа Општинском суду у Прешеву на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Врању Гж. 1482/04 од 15.7.2004. године, одбијена је жалба тужене Републике Србије - МУП РС - СУП ... и потврђена пресуда Општинског суда у Прешеву П. 42/04 од 16.6.2004. године којом је тужена обавезана да тужиоцу Б. врати пиштољ марке "... " крагујевачке производње, калибар 7,62 мм, који поседује од ... године, а наследио га је од покојног оца по решењу Општинског суда Прешево О. 3/93 од 1.4.1993. године или да тужиоцу исплати противвредност у износу од 5.749,26 динара са законском затезном каматом почев од 30.3.2004. године као и да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 10.800,00 динара, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против пресуде Окружног суда у Врању Гж. 1482/04 од 15.7.2004. године, није изјављена ревизија, а иста је уручена пуномоћнику тужиоца 5.8.2004. године, а законском заступнику тужене 6.8.2004. године.

Против пресуде Окружног суда у Врању Гж. 1482/04 од 15.7.2004. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости 2.11.2004. године благовремено односно у року од три месеца од дана када је пресуда Окружног суда у Врању Гж. 1482/04 од 15.7.2004. године достављена оној странци којој је доцније достављена, тј. туженом, а у смислу чл. 401. ст. 1. и 2. тач. 2. ЗПП.

Испитујући поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 408. у вези чл. 402. ЗПП, Врховни суд Србије је нашао да је исти основан.

Побијана пресуда је по налажењу Врховног суда Србије, заснована на погрешној примени материјалног права, због чега је и чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено. Наиме, првостепени суд је пропустио да утврди да ли су за пиштољ који је предмет решења о наслеђивању Општинског суда у Прешеву О. 30/93 од 2.4.1993. године издати одобрење за набављање и оружни лист на име покојног Ц. из ... у смислу чл. 9. Закона о оружју и муницији ("Сл. гласник РС" бр. 9/92) и да ли су чланови породице покојног Ц. у року од 30 дана од дана његове смрти обавестили о томе надлежни орган тужене и том органу предали на чување оружје покојног Ц. до доношења одлуке којом се утврђује право наследника на пренос оружја а све сходно члану 15. став 4. и 5. и члана 16. у вези члана 7. став 1. и члана 12а. став 1. наведеног закона а којим одредбама је предвиђено да ће чланови породице умрлог лица које је поседовало оружје, у року од 30 дана од смрти тог лица обавестити о томе надлежни орган, те да је лице које је у поседу оружја, дужно да га без одлагања преда на чување надлежном органу тужене до доношења одлуке у складу са овим законом, којом се утврђује право на преношење оружја. Првостепени суд је такође пропустио да утврди да ли је тужилац и када оружје које је предмет тужбеног захтева предао СУП-у ... и да ли је уз оружје предао и оружни лист и у вези овога је пропустио да затражи извештај СУП-а ... Од правилног утврђења ових чињеница зависи и правилна примена материјалног права и то члана 37. став 1. Закона о основама својинско-правних односа којим је предвиђено да власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари и члана 172. став 1. Закона о облигационим односима којим је предвиђено да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

Обзиром на изнето, донета је одлука као у изреци на основу чл. 395. став 2. у вези члана 408. и члана 401. став 1. и 2. тачка 2. ЗПП.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш. с.п.

Владимир Галахов, С.Р.

За тачност отправка

дц